

πρωτότυπον, επικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 7

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς σακολέβας τοῦ Μανόλη Γιάννη, Λημνίου, κατασχεθείσης πλησίον τοῦ Βόλου παρὰ τοῦ ἀποκλειστοῦ Μανόλη Βούτη.

Θεωρήσασα ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον τοῦ Μοιράρχου Γεωργίου Σαχίνη τῆς 14ης Ἰουνίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Μανόλη Γιάννη, Λημνίου, πλοιάρχου τῆς σακολέβας, παρουσιασθεῖσαν τὴν 24ην τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Θεωρήσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου τῆς 7ης Ἰουλίου 1828, γενομένην ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ :

1ον) Ὅτι ὁ ρηθεὶς Μανόλης Γιάννης, Λήμνιος, ὁμολογεῖ ἑαυτὸν Ὀθωμανικὸν ὑπῆκοον, κτήτορα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, συνισταμένου εἰς μαλλί, καὶ ὅτι ἔπλεε πάντοτε εἰς τουρκικοὺς τόπους,

2ον) Ὅτι ἔπλεε χωρὶς ἔγγραφα καὶ χωρὶς σημαίαν,

3ον) Ὅτι διευθύνετο εἰς τουρκικὸν τόπον,

4ον) Ὅτι κατεσχέθη ἐντὸς τῆς ἀποκλειστικῆς γραμμῆς,

Παρατηροῦσα ὁμῶς ἐν ταύτῳ ὅτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος εἶναι Κρής, ὑπανδρευμένος εἰς Λῆμνον, ὅπου ἔχει τὴν οἰκογένειάν του κατὰ κακὴν τύχην,

Ἀπολύει τὸ πλοῖον μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον του.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην τρίτην Σεπτεμβρίου ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 124.

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 8

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τριχαντηρίου ὀνόματι «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς», τοῦ πλοιάρχου Θεοδώρου Ματθαίου, κατασχεθέντος παρὰ τοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας τοῦ Βόλου κυρίου Σαχίνη, πλοιάρχου Μανόλη Βούτη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναγνοῦσα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1828,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας τοῦ Βόλου Γεωργίου Σαχίνη τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη ἀπὸ 5ης Αὐγούστου 1828,

Ἀναγνοῦσα καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας Γεωργίου Σαχίνη, δι' ἧς φανεροῖ τὴν σύλληψιν τοῦ τριχαντηρίου καὶ συναποστέλλει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνωτέρω ἀναφορὰν τοῦ Μανόλη Βούτη, τὰ ὁποῖα ἔγγραφα λέγουσιν, ὅτι τὰς 18 Ἰουλίου 1828 παρατηρήσας μακρόθεν ὁ πλοίαρχος Μανόλης Βούτης δύο πλοῖα, ἐν τριχαντήρι καὶ μίαν γολέταν, πλέοντα, ὥρμησε καὶ συνέλαβε πρῶτον τὸ τριχαντήρι, προΐδεασμένος ὢν, ὅτι ἦτον συνεννοημένα, τὸ ὁποῖον ἐξεταζόμενος ὡμολόγησεν, ὅτι ἐξεφόρτωσε ρύζι εἰς Βλαχοβούνι τῆς Εὐβοίας, μεμισθωμένον ὃν παρὰ τοῦ πλοιάρχου τῆς γολέτας «Π ε ρ σ ε φ ὀ ν η ς» τοῦ Ἰ. Μιχαήλ Νέστωρ ἀνὰ 50 γρόσια τὸν μῆνα τὸν ναύτην καὶ 300 τὸ πλοῖον, νὰ ἐκφορτώνη εἰς τὰς νήσους,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολόγησιν τοῦ συγκατασχετοῦ καὶ ὁδηγοῦ τοῦ τριχαντηρίου Δημητρίου Παύλου, Ὑδραίου, ἐν ᾗ λέγει ὅτι τὰς 28 τοῦ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους πλεύσαντες ἀπὸ τὴν Κούμην εἶδον πρῶτον μίαν γολέταν καὶ κατόπιν αὐτῆς μίαν ἀλαμάναν, τὴν ὁποίαν συνέλαβον πρῶτην, καὶ μαθόντες παρ' αὐτῆς ὅτι τὸ φαινόμενον τριχαντήρι ἦτον προσωρμισμένον εἰς τὴν ξηρὰν τῆς Εὐβοίας, ὥρμησαν καὶ συνέλαβον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐξετασθὲν ὡμολόγησεν, ὅσα ἀνωτέρω ἀναφέρονται,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ τριχαντηρίου,